

Sygn. akt II K 423 / 17

1 Ds. 439 / 2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **SSR Roman Chorab**

Protokolant Edyta Mytych

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 16.01.2018 r.

sprawy **K. M.**

ur. (...) w L.

syna J. i J. z d. W.

podejrzanego o to, że:

1. w dniu 26 grudnia 2016 r. w Z., powiecie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, naruszył mir domowy H. i A. Ś. w ten sposób, że wtargnął na teren ogrodzonej posesji, którego następnie nie chciał opuścić wbrew wyraźnemu żądaniu pokrzywdzonych,

tj. o przestępstwo z art. 193 kk

I. ustala, iż K. M. dopuścił się czynu opisanego w części wstępnej wyroku i na zasadzie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne warunkowo umarza na okres próby wynoszący 1(jeden) rok;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt 7 k.k. orzeka od oskarżonego K. M. świadczenie pieniężne w kwocie 1000 (tysiąc) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego K. M. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 423/ 17

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

K. M. w chwili obecnej jest 32 – letnim stałym mieszkańcem L. , powiatu (...), posiadającym zawód wyuczony – technik elektronik.

(dowód: dane osobowe oskarżonego o K. M. – k. 11-116).

W dniu 26 grudnia 2016 r. K. M. wraz ze znajomymi był w barze (...) w L.. Przychodząc do tego baru (...) był już nietrzeźwy, a będąc w lokalu spożył około 5-6 piw. W pewnej chwili któraś z osób będących w tym barze powiedziała aby pojechać do miejscowości Z. , bo tam „ktoś kogoś pobił”. K. M. będąc już pod znacznym wpływem alkoholu ,

nie wiedząc o co dokładnie chodzi przyłączył się do grupy kilku osób , które samochodami pojechali do Z.. Będąc na miejscu K. M. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami , co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania naruszył mir domowy H. i A. Ś. w ten sposób , że wtargnął na teren ogrodzonej posesji należącej do H. i A. Ś. , której następnie nie chciał opuścić wbrew wyraźnemu żądaniu pokrzywdzonych.

(**dowód:** wyjaśnienia oskarżonego K. M. k. 117 ; notatka urzędowa – k. 3 , k. 8 , k. 9 , k.10 ; protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej - A. Ś. – k.4-5 ; zeznania świadka H. Ś. – k. 21- 24).

Niemniej jednak po około 10-15 minutach K. M. i pozostałe osoby kiedy usłyszały , że o zajściu zostanie zawiadomiona policja natychmiast opuściły posesję H. i A. Ś..

(**dowód:** wyjaśnienia oskarżonego K. M. k. 117 ; zeznania świadka H. Ś. – k. 21- 24).

K. M. w przeszłości nie był karany sądownie.

(**dowód:** zapytanie o karalność dotyczące osoby oskarżonego K. M. - k. 126).

Sąd zważył co następuje:

Przechodząc do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności do oceny wyjaśnień oskarżonego K. M. należy wskazać, że na wiarygodność zasługują one w całości.

Wyjaśnienia te bowiem znalazły potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonych H. Ś. i A. Ś. w zakresie w którym podają oni , że grupa mężczyzn , w tym K. M. wtargnęli na teren ich ogrodzonej posesji 26 grudnia 2016 w Z. i wbrew wyraźnemu żądaniu nie chciał jej opuścić.

Należy zatem wskazać, że oskarżony K. M. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 193 kk. w ten sposób, że :

w dniu 26 grudnia 2016 r. w Z. , powiecie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego rozpoznania , naruszył mir domowy H. i A. Ś. w ten sposób , że wtargnął na teren ogrodzonej posesji , którego następnie nie chciał opuścić wbrew wyraźnemu żądaniu pokrzywdzonych.

W ocenie Sądu żadnej wątpliwości nie może budzić, kwalifikacja prawna zarzucanego oskarżonemu K. M. przestępstwa. Nie sposób kwestionować faktu , że K. M. wtargnął na teren cudzej posesji i wbrew żądaniu tych właścicieli nie chciał jej opuścić.

Zważywszy , na to że , w ocenie Sądu , wina oskarżonego K. M. i społeczna szkodliwość czynu przez niego popełnionego nie jest znaczna postępowanie karne wobec wyżej wymienionego mogło zostać warunkowo umorzone zgodnie z wnioskiem w tym zakresie Prokuratora Rejonowego w Lwówku Śląskim.

Zdaniem Sądu o powyższym zdecydowały następujące okoliczności : niewątpliwie sprawca tego czynu działał pod wpływem zachowania grupy innych osób , w której się znajdował , a podczas pobytu u pokrzywdzonych nie zachowywał się agresywnie i chciał nawet załagodzić całą sytuację.

Skoro zatem , w tym przypadku łącznie ujęte przedmiotowe i podmiotowe przesłanki określone w art. 66 kk. , zostały spełnione pozwoliło to na uwzględnienie wniosku Prokuratora Rejonowego w Lwówku Śląskim i warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego K. M.. Zatem biorąc pod uwagę postawę sprawcy – K. M. -nie karanego w przeszłości za żadne przestępstwa , jego właściwości i warunki osobiste , oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie , że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni w przyszłości przestępstwa , Sąd uznał właśnie za zasadne warunkowe umorzenie postępowania wobec jego osoby.

Przy czym nie sposób stracić z pola widzenia również osób pokrzywdzonych , a mianowicie H. i A. Ś.. Jak bowiem wynika z notatki urzędowej (z k. 10v) z relacji (...) wynika , że A. i H. Ś. nadużywają alkoholu wraz synem B. , jest on ich „oczkiem w głowie” i w sytuacjach konfliktowych nie potrafią racjonalnie podejść do sprawy. A. Ś. jest postrzegany jako osoba uzależniona od alkoholu, impulsywna , wulgarna i nieobliczalna.

Zresztą całe zdarzenie , którego uczestnikiem był K. M. było poprzedzone zdarzeniem właśnie z udziałem B. Ś..

Wracając natomiast do przedmiotowej kwestii warunkowego umorzenia postępowania , Sąd uznał ,że właściwym okresem próby będzie okres jednego roku (art. 67 § 1 kk.).

Na podstawie art. 67 § 3 kk. i art. 39 pkt. 7 kpk. , Sąd orzekł od oskarżonego K. M. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1.000 złotych. Wskazane świadczenie , zdaniem Sądu uświadomi K. M. , że jednak dopuścił się popełnienia przestępstwa i zarazem zobliguje go do przestrzegania porządku prawnego na przyszłość.

Mając na uwadze fakt , że osk. K. M. nie posiada pracy, Sąd uznał, iż zachodzą wobec niego podstawy do zwolnienia go od ponoszenia kosztów sądowych (i obciążenia nimi Skarbu Państwa) oraz nie wymierzania mu opłaty.

Podstawę ku temu stanowiły przepisy art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych. (tekst jedn.: Dz. U. 49 z 1983 r. poz. 223 z późn. zm.).